

Full diocesà

19 de febrer del 2017

p4 – Festa del Santíssim Misteri a Cervera

p5 – Assemblea anual de Mans Unides a Bellpuig

Els concerts educatius, expressió d'un dret fonamental

Els concerts educatius tornen a estar a debat amb motiu dels nous pressupostos de la Generalitat. Publiquem fragments d'un article de l'Escola Cristiana de Catalunya que pot ser d'interès:

«Recordem que el concert educatiu és la figura que, al nostre país, articula el dret a triar centre educatiu d'acord amb les pròpies conviccions i criteris. És a dir, és l'expressió d'un dret fonamental que afecta i concerneix directíssimament els pares i les mares. Uns pares i unes mares que, de la mateixa manera que actuen quan trien escola, decideixen amb el seu vot la formació política que consideren que s'avé millor als seus interessos o ideologia. En un context de societat en llibertat, el concert és una manifestació més del dret a escollir.

Els autoproclamats "defensors de l'escola pública" no en són els defensors. D'allò que són valedors és de l'escola única. L'escola pública la volem defensar tots: el nostre país, com qualsevol altre país civilitzat, necessita una bona escola pública. Ningú no discuteix que l'Estat hagi de garantir una educació de qualitat per a tothom. Però alguns volen que, a més de garantir-la, la monopolitzi, que l'Estat s'erigeixi en el primer i únic agent educatiu de nens i joves, oblidant que aquesta primera responsabilitat correspon als pares i que els diferents col·lectius sorgits de la iniciativa social tenen alguna cosa a dir-hi i aportar-hi, perquè, no ho oblidem, les escoles concertades formem part del Servei d'Educació de Catalunya. (Continua a la pàgina 6.)

«No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble»

Diumenge VII de durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre del Levític

El Senyor digué a Moisès: «Digues a tota la comunitat dels israelites: sigueu sants, perquè jo, el Senyor, el vostre Déu, sóc sant.» No tinguis malícia als teus germans dins el teu cor. Reprèn els altres, si cal; així no et faràs responsable del seu pecat. No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo sóc el Senyor.»
(19,1-2.17-18)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne.
(Salm 102)

Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ¿no sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres. Que ningú no s'enganyi ell mateix. Si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present, que es faci ignorant, per poder arribar a ser savi de veritat. Perquè, davant de Déu, la saviesa d'aquest món és ignorància. L'Escriptura diu: «Fa caure els savis en els seus propis paranys.» I també: «El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum.» Per tant, que ningú no es gloriï de ser seguidor de cap home. Tot és vostre: Pau, Apol·ló, Quefes, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu.
(3,16-23)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que, als antics, els van dir: "Ull per ull, dent per dent." Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra.» Si algú et vol posar un plet per quedar-se el teu vestit, dóna-li també el mantell. Si algú t'obliga a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora. Dóna a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar.» Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us

persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel: ell fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans, no fan també el mateix? I si només saludeu els germans, què feu d'extraordinari? Els pagans, no fan també el mateix? Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial.»
(5,38-48)

«Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells qui us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel»

La pedagogia divina

Jean Hakolimana, prev.

Per respecte, els jueus pronunciaven el nom de Déu amb parsimònia. Per a referir-s'hi, es van dotar de molts recursos, entre ells la passiva divina. Consistia a esmentar un acció en veu passiva, eliminant així la necessitat de citar-ne l'autor. Amb aquest recurs, Jesús subratlla l'origen diví de lleis tal com «ull per ull i dent per dent», allò que als antics «va ser dit». Relats com aquest molesten la sensibilitat de més d'un creient. Ens costa d'acceptar l'origen diví d'un manament violent (vist des de la nostra perspectiva). Per això, alguns donen l'Antic Testament per obsolet, amb l'excusa de cenyir-se al Nou Testament, que, segons llur criteri, mereix més la qualificació de paraula de Déu.

Tanmateix, l'Antic Testament és testimoni de la pedagogia divina, de com Déu ha anat acompanyant la humanitat en el seu camí de maduració, amb paciència i compromís. Tenint en compte que tot el missatge sagrat està marcat pel principi de l'encarnació, s'entén que Déu assumís situacions imperfectes, com un pare que educa amb paciència, no una paciència acomodadora, sinó encarilada cap a la maduresa. De fet, quan la paraula de Déu s'encarna en contextos humans imperfectes, compleix una funció performativa. És per això que no podem llegir l'Antic Testament al marge de Jesús i de l'evangeli. Llavors arribem, en conclusió, a un mateix pla de salvació, que s'ha anat desplegant en contextos socials variats, un pla del qual Jesús és el terme final. Meditant això, la humilitat ens portaria a valorar la paciència amb què Déu continua acompanyant les flaqueses del nostre temps fins a la victòria final, quan ell serà tot en tots.

La imatge

L'amor als enemics és l'expressió màxima de fe en l'ésser humà i, per tant, en el Déu de Jesús, perquè vol dir fer tots els possibles perquè l'enemic pugui ser allò que, com jo, és en germen: imatge de Déu. El qui estima l'enemic ha arribat a la plenitud de la humanitat: és com el Déu revelat en Jesús (Josep M. Grané).

[Give me our hand \(2013\). Eva Otterstrom](#)

Lit. hores: Setmana III

20 dilluns

—Sant Maurici Proeta, prevere
(†1544)
Siràcida 1,1-10 / Salm 92 /
Marc 9,14-29

21 dimarts

—Sant Pere Damià, bisbe i doctor de l'Església (1007-1072)
Siràcida 2,1-13 / Salm 36 /
Marc 9,30-37

22 dimecres

—La Càtedra de Sant Pere, apòstol
—Santa Elionor, verge
1 Pere 5,1-4 / Salm 22 /
Mateu 16,13-19

23 dijous

—Sant Policarp, bisbe i màrtir (†155)
Siràcida 5,1-10 / Salm 1 /
Marc 9,41-50

24 divendres

—Sant Modest, bisbe (†486)
Siràcida 6,5-17 / Salm 118 /
Marc 10,1-12

25 dissabte

—Sant Romeu, religiós
—Sant Bartomeu de Poblet, abat
Siràcida 17,1-13 / Salm 102 /
Marc 10,13-16

26 diumenge VIII de durant l'any / Cicle A

—Sant Nèstor, màrtir (s.III)
—Sant Alexandre bisbe (250-326)
Isaïes 49,14-15 / Salm 61 / 1 Corintis 4,1-5 / Mateu 6,24-34

Festa del Santíssim Misteri a Cervera

Joan Riu

Els dies 5 i 6 de febrer, Cervera va viure en la seva festa major d'hivern la 477a edició del fet miraculós del Santíssim Misteri. Tot començà el dia 27 de gener amb l'inici de la novena de preparació fins al dia 4 de febrer.

El dia 5, vigília de la festa, a les set de la tarda s'interpretaren les tradicionals Completes, abans Matines, en el mateix escenari de la parròquia de Santa Maria. Un cor d'uns 120 cantaires de l'Agrupació Coral de Cervera, quaranta músics i tres solistes ocupant tot el presbiteri i els seus accessos. Davant seu, 1.300 persones escoltaven amb atenció.

En les veus de solistes repetiren la soprano Sandra Roset, que fa vint anys

que interpreta aquest paper, el baríton Toni Marsol, que compleix la 21a edició, i el tenor fou David Garravé, que, per causes de salut de Carles Prat, aquest any s'estrenà com a solista. La direcció anà a càrrec del músic cerve- rí Xavier Puig, que també arribava a la 20a edició.

L'endemà, dilluns 6 de febrer i dia de la festa, tingué lloc l'habitual ofici, presidit pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés, acompanyat de Mn. Pere Pulido; també el vicari general de Tarragona, els preveres de l'arxiprestat de la Segarra i alguns del bisbat, els pares mercedaris de Sant Ramon i fins a arribar a una vintena de sacerdots de diferents indrets que concelebraren en aquesta diada.

En acabar, i després d'escoltar un fragment de les Completes del dia abans amb una versió més reduïda, es va donar pas a la processó des de l'església fins al centre de la ciutat, per a retornar a Santa Maria a adorar la relíquia de la Vera Creu mentre es cantaven els goigs.

Trobada d'escolans i nois de catequesi a Miralcamp

La Delegació de Catequesi, amb la col·laboració de l'equip de Catecolònies, organitza com cada any la trobada d'escolans i nois/es de la catequesi. Enguany es trobaran a Miralcamp (Pla d'Urgell) el dia 4 de març, de les deu del matí fins a les cinc de la tarda.

La trobada va adreçada als nens/es i nois/es de 2n de primària fins a 2n d'ESO que facin d'escolans a la parròquia o bé que vagin a catequesi.

Disposarem dels autocars o mitjans de transport que facin falta (per cada zona del bisbat) sempre i quan hi hagi persones suficients. El termini d'inscripció s'acaba el dia 1 de març.

Per a més informació: Yolanda Clotet, yclotet@yahoo.es (Cardener); Mireia Ferrer, mireia.ferrerh@hotmail.com (Berguedà Nord i Llobregat); Imma Farré, ifarre@acidadvocat.com (Segarra, Tàrraga i Pla d'Urgell), o bé a les vostres parròquies.

Visita a les obres de la capella dels Dolors de Berga

Montserrat Coll

Els fidels de la parròquia de Berga van poder visitar la capella dels Dolors, que es troba annexada a l'església parroquial. Amb el pas dels temps aquesta capella ha experimentat un deteriorament considerable i ha acumulat molta humitat, amb greus conseqüències tant per als interiors com per a l'estructura. La parròquia i el bisbat han procedit a realitzar-hi treballs urgents de rehabilitació de la coberta, per tal d'aturar la humitat i el deteriorament progressiu, que l'arquitecte encarregat dels treballs, el Sr. Lluís Minoves, va explicar durant la visita. Aquestes millores que s'han fet fins ara no

són visibles però són fonamentals per a poder dur a terme els treballs posteriors de restauració a l'interior de la capella.

Mn. Marc Majà va informar que s'han rebut dues subvencions –una del Departament de Cultura de la Generalitat i una del bisbat de Solsona– per a pagar les despeses de les obres d'urgència. La parròquia de Berga hi ha aportat 20.000 euros d'estalvis propis. Per tal d'acabar de cobrir el cost restant, la parròquia ha iniciat una campanya de col·laboració econòmica.

Assemblea anual de Mans Unides a Bellpuig

El dia 28 de gener es va celebrar a Bellpuig l'assemblea anual de Mans Unides amb l'assistència d'una cinquantena de persones i la presència del vicari general. Va començar amb la informació de la campanya 2016, en la qual Mans Unides va poder finançar tres projectes: construcció d'unes aules de secundària en una zona de Tanzània; construcció d'un embassament per a 14.000 m³ de cabuda a Kènia; i, gràcies a l'aportació d'una família, ampliació del nombre d'aules d'un Institut construït a Kanzenze (Congo). Es va informar dels ingressos de l'any 2016: col·lectes i parròquies, 27.194.78 €; socis i donatius, 87.162,22 €; activitats diverses, 58.576.34 €; aportació del bisbat, 5.320 €; aportació anònima, 133.000 €. També es van presentar els nous projectes del 2017 (vegeu full del 5 de febrer). La jornada es va desenvolupar en un clima de germanor molt constructiu i profitós, on tots es van poder contagiar del goig que dóna treballar en equip per construir un món més just i solidari. Més informació: www.bisbatsolsona.cat.

El futur desconegut i prometedor dels joves

En el 2018 se celebrarà el Sínode dels Bisbes, que se centrarà en «els joves, la fe i el discerniment vocacional». Per això, en ocasió de la presentació del document preparatori d'aquesta assemblea el papa Francesc ha volgut escriure una carta als joves del món.

En la seva carta Francesc indica que ha volgut que els joves ocupin el centre de l'atenció, «perquè els porto en el cor».

D'aquesta manera, els recorda que Déu els convida a «sortir» per llançar-se «cap a un futur no conegut però prometedor de segures realitzacions, a la trobada de les quals ell mateix us acompanya». Per això, el Pontífex els convida a escoltar la veu de Déu, «que ressona en el cor de cadascú a través del buf vital de l'Esperit Sant». D'altra banda, ha recordat que molts joves estan sotmesos al xantatge de la violència i es veuen obligats a fugir de la terra natal.

Francesc els recorda que Jesús els dirigeix la seva mirada i els convida a anar cap a ell. «¿Heu trobat aquesta mirada, estimats joves? Heu escoltat aquesta veu? Heu sentit aquest impuls a posar-se en camí?», pregunta el Papa als joves. I es mostra convençut que, si bé el soroll i l'atordiment

semblen regnar en el món, aquesta crida continua ressonant en el cor de cadascú per obrir-lo a l'alegria plena.

Això serà possible, subratlla el Pontífex, en la mesura en què, a través de l'acompanyament de guies experts, sabran emprendre un itinerari de discerniment per a descobrir el projecte de Déu en la pròpia vida.

Escola pública o escola única?

Escola Cristiana de Catalunya

(Prové de la pàgina 1.) Els nostres legisladors i els nostres governants no poden obviar que formem part del concert de les nacions. I no és en va que tot l'ordenament jurídic, començant pels tractats internacionals, recull i garanteix que els pares tindran dret preferent a escollir el tipus d'educació que haurà de donar-se als seus fills (Declaració Universal dels Drets Humans), que s'ha de «respectar la llibertat dels pares i, si s'escau, dels tutors legals, d'escollir per als seus fills o pupils escoles diferents de les creades per les autoritats públiques, mentre s'adeqüin a les normes mínimes que l'Estat prescriu o aprovi en matèria d'ensenyament, i de fer que els seus fills rebin l'educació religiosa o moral que estigui d'acord amb les seves conviccions» (Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics). Inspirats i fonamentats en aquests principis universals, s'ha acabat elaborant el marc

jurídic ordenador del servei educatiu.

El que afirmem en les línies anteriors promou que els valors i la justícia siguin el sosteniment sòlid dels drets humans de les persones, també en l'àmbit educatiu com a dret intrínsec fonamental de l'ésser humà.

Per això pensem que no pot haver-hi concessions, per mínimes que aquestes es puguin considerar, que afecti, en limitar-la, l'expressió dels drets fonamentals que acabem d'esmentar més amunt. Actuar contràriament serà una profunda injustícia, particularment envers els pares i mares que, com en qualsevol societat democràtica que s'aprecii, participen dels principis essencials de la democràcia i fan lliure exercici del dret a triar escola.

L'article

La Marató de TV3 com a símbol

Climent Forner, prev.

Sempre he cregut en la bondat de les persones, malgrat alguna decepció. I malgrat, també, la informació tan negativa que se'ns dona de la realitat a través dels mitjans de comunicació com si en el món només hi hagués maldat (i molta que n'hi ha, per desgràcia, molta). Ara, jo crec que, per ignorades que siguin, hi ha moltíssimes més persones bones que dolentes. És més, que en el cor de tota persona, en principi, hi ha una llavor de bondat que, si sabíem cultivar-la, canviaria de mica en mica la faç de l'univers. D'on la força miraculosa de la solidaritat, creguem o no creguem en Déu, però si hi creiem, encara més. Els cristians no creiem en un Déu solitari, entotsolat, sinó solidari, implicat de ple en la nostra història en el persona de Jesucrist el seu Fill, el Camí, la Veritat i la Vida; ja no fóra essencialment Amor.

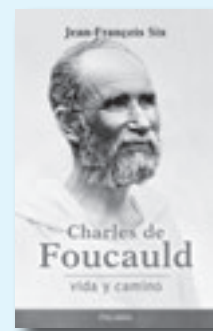
La injustícia, la violència, la desigualtat, la corrupció, l'egoisme, l'odi, la venjança, l'explotació i el deteriorament del planeta, els mals en general, fins i tot la mateixa mort, només gràcies a la solidaritat humana els podem afrontar i podem vèncer amb la confiança total posada en la construcció del Regne de Déu, gràcies a l'Esperit Sant que ens habita, en siguem o no conscients. Ah si creguéssim de debò en el potencial enorme de bondat que hi ha en les persones i suméssim esforços! Les conseqüències serien portentoses, en tots els àmbits, no sols socials i religiosos, també polítics i patriòtics. Calen líders, però: algú ha d'anar al davant.

Són molts, gràcies a Déu, els fets modèlics que podríem ressenyar en aquest sentit. Pensem, posem per cas, en els innumbrables voluntaris de Càritas i altres institucions benèfiques que fan tant de bé, sense cobrar ni cinc, al contrari. Podríem parlar de molts països; parlem del nostre. Catalunya és una nació molt solidària, molt, més del que sembla i a desgrat de la mala fama que té de garrepa, de fenícia. Podem gloriar-nos d'un èxit contundent: la Marató de TV3 que ja fa vint-i-cinc anys que se celebra, qualificada de «patrimoni nacional» per la revista *Serra d'Or*, havent aconseguit molt més que la recaptació de diners amb finalitats solidàries. En resum: 151 milions recaptats, 723 projectes de recerca finançats, 6.500 científics investigant, 58.000 voluntaris atenent trucades, 18.000 activitats programades amb 7.000.000 de participants. Deixant de banda l'espectacle televisiu en si, sempre millorable, això és un petit miracle de solidaritat que ha beneficiat un munt de malalts. No sols hi participen les grans ciutats, sinó que fins i tot molts pobles petits s'hi impliquen generosament a la seva manera (Viver i Serrateix, el meu, amb un sopar solidari).

El llibre

Charles de Foucauld: vida y camino

Editorial Palabra. 480 pàgines.
Preu: 23,50 euros.

La vida de Carles de Foucauld, l'oficial de l'exèrcit francès que es va convertir en ermità de Tamanrasset (Sàhara), on va ser assassinat pels tuaregs, resulta ser l'itinerari d'un home poli-facètic, original i perennement inquiet, que troba per fi encert o assossec en la troballa de Jesús de Natzaret i en la vivència d'una espiritualitat pròpia. És bo de recordar-lo, ja que recentment s'ha complert el centenari de la seva mort.

A partir de la copiosíssima correspondència que es conserva de Foucauld, ben seleccionada, Jean-François Six teixeix en aquesta obra un sòlid relat, on els diversos períodes del protagonista cobren vida i sentit. Aquestes i altres novetats les podeu trobar a la llibreria diocesana (Seminari Vic, tel. 938 861 555, i Manresa, tel. 938 753 203).

Realitat i desafiaments de les famílies (4)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Malgrat, en un principi, volia concloure l'anàlisi del capítol II de l'Amoris Laetitia amb aquesta quarta glossa, m'adono que no puc deixar passar alguns temes que inicialment havia descartat.

Avui faig un homenatge a la gent gran i recordo la immoralitat de l'eutanàsia directa i el suïcidi assistit, davant les iniciatives legislatives que, de nou, cerquen la seva despenalització (AL 48).

El Papa afirma que "la majoria de les famílies respecta a la gent gran, els envolta d'afecte i els considera una benedicció". Això és ben veritat a casa nostra i és mèrit, sobretot, de la mateixa gent gran.

A les visites als hospitals, als geriàtrics i a les cases on hi ha ancians malalts, he vist coses molt boniques: fills completament lliurats a la cura dels pares; néts que els visiten i els acompanyen; equips de professionals que els atenen amb delicadesa; institucions d'iniciativa social, gairebé sempre amb presència eclesial, que treballen per oferir el millor a les persones en la darrera etapa de la vida.

A les visites pastorals, també he descobert la gran estimació que els infants senten pels seus avis. Me n'adono quan els infants revelen: qui els va a cercar a l'escola; qui els fa el dinar cada dia; qui els porta a les activitats extraescolars; qui té cura d'ells quan estan malalts. També ho comprovo quan en l'adolescència els nois i les noies manifesten veneració pels avis i dificultats amb els pares; també quan escolto les paraules de comiat dels néts envers els seus avis en llurs exèquies.

Abans es respectava la gent gran per una qüestió d'autoritat i d'educació. Avui, en canvi, els avis s'han guanyat

el respecte i l'estimació dels seus fills i néts a base d'una entrega incansable. Com no hauran de ser cuidats amb amor a la seva vellesa, després d'haver estimat tant?

Malgrat el valor de tot el que ha fet l'actual generació d'avis, n'hi ha que treballen per a legalitzar l'eutanàsia directa i el suïcidi assistit. El Papa diu que, tot i ser legals a molts països, "són greus amenaces per a les famílies de tot el món. [...] L'Església, mentre s'oposa fermament a aquestes pràctiques, sent el deure d'ajudar a les famílies que tenen cura dels seus membres ancians i malalts". Jo hi afegiria que acabar amb la vida de persones disminuïdes, malaltes o moribundes (eutanàsia directa) o ajudar a les persones que desitgen morir (suïcidi assistit) no només mostra la pèrdua de la fe i del temor de Déu (C.E.C. 2276-2283) sinó que constata el fracàs de moltes famílies a causa de l'egoisme i l'individualisme i la decadència moral de la societat que supedita la vida a l'economia i a una llibertat deshumanitzada. Díficilment desitjarà morir o es desesperarà qui se sent estimat i cuidat. I si avui els principis morals no impedeixen aquestes temptacions, una família sana i una comunitat cristiana misericordiosa ho poden impedir.

Avis! Estimeu els fills i els néts i no temeu per la vostra vellesa, ni pels projectes legislatius contraris a la vida. Ells us cuidaran, tornant-vos una mica de l'amor que els heu tingut, i no sucumbiran a la temptació de justificar o tolerar la legalització de l'eutanàsia directa.

Fidels! Visitem la gent gran que està sola als geriàtrics i a les seves llars perquè ningú mai desitgi morir, mai ningú demani el suïcidi assistit, al contrari, es prepari per a ben morir, confiant en Déu Pare misericordiós.

